

Решение № 60603

Номер 60603

Година 30.11.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 28.10

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от

Гергана Кузманова

Гражданско I инстанция дело

номер

20195440100868

по описа за

2019

година

Производството е образувано по искова молба на ** против **, в която се твърди от ищеца, че на 17.12.2018. е депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК В. № ** срещу ответника за сумата 705.80 лв., от които 625,09лв - сума, представляваща цена на доставена ТЕ за периода **, ведно със законна лихва от 17.12.2018г до изплащане на вземането, 80,71лв - мораторна лихва за периода 14.09.2016г до 6.12.2018, 53,35 лв-цена на услугата дялово разпределение за периода 11.2015г. до 4.2018г. ведно със законната лихва от 17.12.2018г до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 9,49лв за периода 30.12.2015г до 06.12.2018г., като претендира и направените по делото разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

С разпореждане, постановено по Г. дело № ** по описа на РС-С., е уважено искането му и е издадена заповед за изпълнение срещу длъжника. Със съобщение, получено от дружеството ни на 25.07.2019г., съдията докладчик по цитираното дело му е указано, че дружеството може да предяви иск относно вземането си срещу длъжника в едномесечен срок.

С оглед изложеното, в законоустановения срок по чл. 415, ал. 1 от ГПК, предявява иск за установяване на вземането ни за консумирана и незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ срещу ответника, като клиент на ТЕ за топлоснабден имот — Г. *** за процесния период.

Ответникът, в качеството на собственик на топлоснабдения имот за процесния период, е клиент на ТЕ по смисъла на чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, съгласно който, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост (СЕС), присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на ТЕ и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал.1, т.2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за ТЕ при условията и по реда, определени в Наредба № ** за топлоснабдяването. С оглед изложеното и по силата на нормативните актове, ответницата е клиент на ТЕ и за нея важат разпоредбите на действащото за посочения период законодателство в областта на енергетиката.

Съгласно чл.150, ал. 1 от ЗЕ продажбата на ТЕ за битови нужди от топлопреносното предприятие се осъществява при публично известни Общи условия /ОУ/ за продажба на топлинна енергия от ** на клиенти за битови нужди в Г. С. които се изготвят от ** и се одобряват от Комисията за енергийно и водно регулиране. Същите влизат в сила в едномесечен срок след публикуването им в един

централен и един местен ежедневник и имат силата на договор между топлопреносното предприятие и клиентите на ТЕ, без да е необходимо изричното им приемане от страна на клиентите. С тези общи условия се регламентират търговските взаимоотношения между клиентите на ТЕ и Дружеството: правата и задълженията на двете страни; редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на ТЕ; отговорностите при неизпълнение на задълженията и др. Ответницата не е упражнила правата си по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ и спрямо нея са влезли в сила действащите за процесния период ОУ. За последната в сила са били ОУ, одобрени с Решение № ОУ-* г. на ДКЕВР, в сила от 14.01.2008 г., както и ОУ, одобрени с Решение № *, в сила от 12.03.2014 г. В Раздел XI от ОУ от 2014 г. - „Заплащане на ТЕ”, чл. 33, съответно чл. 33, Раздел VIII от ОУ от 2008 г., са определени редът и срокът, по който купувачите на ТЕ /в т. ч. и ответницата/, са длъжни да заплащат месечните дължими суми за ТЕ. С ОУ от 2008 г. е установено, че това е в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В този смисъл, задължението на ответницата за заплащане на дължимите от нея суми в размера, посочен в ежемесечно получаваните фактури, е най-късно до края на месеца, следващ месеца на доставката на ТЕ. С изтичането на последния ден от месеца ответницата е изпадала в забава за тази сума и на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД е начислявана законна лихва върху задължението. С ОУ от 2014 г. е установено, че клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за ТЕ в 30-дневен срок от датата на публикуването им на интернет страницата на дружеството. Съгласно ОУ от 2014 г. ** начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по изготвените изравнителни сметки. От 12.03.2014 г. (влизането в сила на ОУ от 2014 г.) дружеството ежемесечно удостоверява публикуването в интернет страницата на данни за дължими суми за ТЕ в присъствието на нотариус, като се съставят констативни протоколи, удостоверяващи явяването на нотариус и извършените действие по публикуваните данни за дължими суми за ТЕ, чрез осигуряване на интернет достъп до индивидуалните партиди на битовите клиенти в масивите на дружеството., който достъп се осъществява чрез официалната уеб страница на ищцовото дружество.

В изпълнение на разпоредбата на чл.112 ал.1 ЗЕЕЕ сградата-етажна собственост, в която се намира имота на ответницата е сключила договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия к фирма „ инженеринг“ ООД.Съгл.чл.155 ал.1 т.2 , сумите за ТЕ са начислявани по прогнозни месечни вноски, како след края на отоплителния период са изготвяни изравнителни сметки от фирмата, извършваща дялово разпределение. На база реален отчет на уредите за дялово рапредеениев съответствие с разпоредбата нна чл.71 от Наредба №2/28.05.2004г. за топлоснабдяването.

За имота на ответника са издадени изравнителни сметки . Съгласно Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди в случай, че резултатът от изравнителните сметки е сума за доплащане, то тя се прибавя към първата дължима сума за процесния период. В случай, че резултатът от изравнителната сметка е сума за възстановяване, то от нея служебно се приспадат просрочените задължения, като се започне от най-старото.

Моли съда да постанови решение, с което да се признае за установено по отношение на ответника,че същия дължи на ищеца сума в общ размер на 705,80 лв., от които 625,09лв - сума, представляваща цена на доставена ТЕ за периода 5.2015-4.2018г., ведно със законна лихва от 17.12.2018г до изплащане на вземането, 80,71лв - мораторна лихва за периода 14.09.2016г до 6.12.2018, 53,35 лв - цена на услугата дялово разпределение за периода 11.2015г. до 4.2018г. ведно със законната лихва от 17.12.2018г до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 9,49лв за периода 30.12.2015г до 06.12.2018г.,като претендираме и направените по делото разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Претендира и за разноски в настоящото и в заповедното производства.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, чрез назначения му особен представител, с който оспора иска. Твърди,че ответника няма договорна връзка с ищцовото дружество, поради което **няма качество на потребител на топлинна енергия**. Към исковата молба и към заявлението по чл.410 от ГПК не са представени никакви доказателства по смисъла на чл.153, ал.1 от ЗЕ, че през процесния период той е бил собственик или наемател на посочения в исковата молба недвижим имот - апартамент **. Видно от направените по делото справки настоящия и постоянен адрес на ответника е: **. Поради това не е ясно как, кога и на какво основание е **открита партида на негово име, както и кой е абонатния номер**. В представеният на л.25 от делото списък на живущи (на бланка на **) не е посочен адрес на жилищна сграда и липсва името на ответника. Той не е подписан и от лицето упълномощено от Общото събрание да представлява етажните собственици и наематели в жилищен блок ** съгласно протокол от 16.08.2002 г. (л.24 от делото).

Оспорва представените съобщение към фактури (л.26-31 от делото), тъй като не са представени фактурите, към които са издадени тези съобщения и не ясно кое е задълженото по тях лице. Относно извлечение от сметки по месеци за **абонат: * от 06.12.2018 г.** (л.32-33 от делото), сочи,че отново

липсва име на задълженото лице, а посоченият в него абонатен номер се различава от описания **абонатен № **** в исковата молба (доказателство под №2).

Не е ясно кой и на какво основание е отчитал консумираната през процесния период енергия, каква е реално дължимата за процесния период сума и начин на заплащането ѝ (по арг.чл155, ал.1 от ЗЕ). В исковата молба има твърдения за две различни дружества, е които сградата-етажна собственост е сключила договор за извършване услугата дялово разпределение на топлинна енергия - ** и ** ООД.

Приетите е Решение № ОУ-02/03.02.2014г. на ДКЕВР Общи условия за продажба на топлинна енергия от ** на клиенти за битови нужди в Г. С. в сила от 12.03.2014 г. съдържат редица неравноправни клаузи относно правата и задълженията на двете страни; редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на топлинна енергия и отговорностите при неизпълнение на задълженията на потребителите, поради което и на основание чл.411, ал.2, т.3 от ЕПК съдът не е следвало да издава Заповед за изпълнение.

Претендираните задължения за периода от 05.2015 г. до 11.2015 г. са погасени по давност, тъй като плащанията за използвана топлинна енергия представляват периодични плащания и се погасяват е тригодишна погасителна давност, съгласно чл. 111,6. "в" ЗЗД /ТР от 12.04.2012 г., т.д. № 3/2011 г. ОСЕК на ВКС/.

В съдебно заседание ищецът р.пр. не изпраща представител.Поддържа иска с писмена молба-становище.

Ответникът р.пр. не се явява. Искът се оспорва от особения представител адв.***.

Третото лице помагач ** не изпраща представител.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба, и като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

По ч.Г.д.№**г. ,образувано по подадено заявление от ** Районен съд е издал Заповед № ** за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, с която е разпоредено длъжникът И. А. И. да заплати на кредитора *** - **625, 09лв**- главница и **80,71 лв.** -лихва от 14.09.2016г. до 6.12.2018г., ВЕДНО със **законната лихва** върху главницата, считано от 17.12.2018г. до окончателното плащане, както и суми за дялово разпределение в размер на **53,35 лв.** и лихва в размер на **9,49 лв.** за периода от 30.12.2015г. до 06.12.2018г., ВЕДНО със **законната лихва** от 17.12.2018 до окончателното плащане, както и РАЗНОСКИ в размер на **25 лв.** за ДТ и в размер на **50 лв.** за юрисконсулт.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника И. А. И. чрез залепване на уведомление, поради което съдът с Разпореждане ** е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземането си по издадената заповед за изпълнение.

Разпореждането е получено от заявителя на 25.07.2019г. и на 27.08.2019г. е образувано настоящото производство по предявеният от кредитора иск за установяване на вземането по посочената по-горе заповед за изпълнение.

Видно от заявлението за издаване заповед за изпълнение вземането на заявителя е претендирано канто стойност на доставена , но неплатена топлинна енергия и дялово разпределение за топлоснабден имот, находящ се в Г. общ.**. За процесния период-м.11.2015г. до 04.2018г. , съгласно издадените от заявителя фактури.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл.422 ал.1 ГПК Искът е предявен от и срещу надлежни страни , в едномесечния срок по чл.415, ал.1 от ГПК , предмет на иска са сумите ,за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, поради което е процесуално допустим.

С установителния иск по чл.422 от ГПК се цели да бъде установено по исков ред съществуването на вземането, за което е била издадена заповед за изпълнение по реда на заповедното производство. Целта на предявяването на този иск е да се установи безспорно наличието на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение, като подаването на възражение не води автоматично до отмяна или обезсилване на вече издадената заповед за изпълнение, а представлява само пречка същата да влезе в сила. В случай, че производството по иска по чл. 422 ГПК приключи с позитивно решение тази пречка отпада и заповедта за изпълнение влиза в сила и придобива изпълнителна сила. По този специален установителен иск в тежест на ищецът е да докаже факта, от който произтича вземането, а ответника - възраженията си срещу вземането.

Искът е неоснователен, поради следното:

Установи се от представените по делото нотариални актове / на л.13-20 от делото/ ,че ответникът през процесния период м.май 2015г. м. април 2018г. е бил собственик на процесния топлоснабден имот, по наследство от **, която е придобила имота на 10.03.1981г. Ответникът се е разпоредил с имота на 23.10.2018г., като е продал 1/2 ид.ч. от него на **, а другата 1/2 ид.ч. е дарил на ***. В тази връзка следва да се посочи,че неоснователно е възражението на особения представител на ответника,че същият няма качеството на потребител на топлинна енергия, като не е ясно как, кога и

на какво основание е открита партида на негово име.

Съдът приема, че ищецът не доказва при условията на пълно главно доказване, че посочените в едностранно издадени фактури количества топлинна енергия е реално потребена и че сумите за дялово разпределение са правилно начислени. С протоколно определение от съдебно заседание, проведено на 12.08.2020 г. съдът по искане на ищеца е назначил СТЕ и СИЕ, като е възложил разноските за изготвянето им на ищеца. Въпреки двукратно дадената възможност на ищеца да внесе разноски за допуснатите по негово искане експертизи същият не внесе такива. При това положение, с оглед оспорването от ответника на основанието и размера на претендираните суми, в тежест на ищеца бе да ангажира доказателства за дължимостта им, съобразно указаната му доказателствена тежест. Предвид посоченото искът остана недоказан и като такъв подлежи на отхвърляне. Предвид изложеното Смолянският районен съд

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от ** иск да се признае за установено по отношение на И. А. И. с ЕГН * с адрес **, че ответникът дължи на ищеца сума в общ размер на 705,80 лв., от които 625,09лв - сума, представляваща цена на доставена ТЕ за периода 5.2015-4.2018г., ведно със законна лихва от 17.12.2018г до изплащане на вземането, 80,71лв - мораторна лихва за периода 14.09.2016г до 6.12.2018, 53,35 лв - цена на услугата дялово разпределение за периода 11.2015г. до 4.2018г., ведно със законната лихва от 17.12.2018г до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 9,49лв за периода 30.12.2015г до 06.12.2018г, за които суми по ч.Г.д.№189/2019г. на СМРС е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: